

Yargıtay 9. HD E.2026/507 K.2026/2479 (23.03.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2026/507 E. , 2026/2479 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 7. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/654 E., 2025/2392 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : Amasya 1. İş Mahkemesi

SAYISI : 2022/364 E., 2024/24 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin mobilya imalatı yapan işyerinde 1996 yılı başından itibaren çalışmaya başladığını ve 23.09.2022 tarihine kadar çalıştığını, davalı işveren tarafından mesnetsiz ve asılsız iddialarla suçlanarak iş sözleşmesinin haksız olarak feshedildiğini, çalışma süresi boyunca fazla çalışma, hafta tatili ve genel tatil ücretlerinin ödenmediğini, yıllık izinlerinin kullanılmadığını ileri sürerek kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, fazla çalışma ücreti, harcırah, ücret, genel tatil ücreti, asgari geçim indirimi, yıllık izin ücretinin davalıdan tahsilini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının 2016 yılında çalışmaya başladığını, davacının 21.09.2022 tarihinde işyerine gelen müşterilere kendini işveren olarak tanıtırak müvekkile ait işyeri malzemeleri ile mobilya imalatı hususunda pazarlık yaptığını ve müvekkiline ait mallarla müvekkilinden gizlice kendisine haksız kazanç elde etmeye çalışması sebebiyle iş sözleşmesinin haklı olarak feshedildiğini, davacının iş sözleşmesi haklı olarak feshedildiğinden davacının kıdem ve ihbar tazminatına hak kazanmadığını, fazla çalışma ve tatil günleri çalışmalarına dair iddiaların gerçeği yansıtmadığını, çalışma karşılıklarının ödendiğini, yıllık izinlerin kullanıldığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; dosya arasına alınan Amasya 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 2023/13 Esas sayılı dosyasında davacı hakkında beraat kararı verilmiş olmakla dosyanın henüz istinaf aşamasında olduğu, soruşturma dosyası ve ilgili Mahkeme dosyasının incelenmesi sonucunda her ne kadar davacı hakkında beraat kararı verilmişse de davacının yapmış olduğu davranışın gerek Ceza Mahkemesinde dinlenen tanık ...'nin beyanı ile sabit olması, gerek davalı taraf tanıklarının tutarlı beyanları dikkate alındığında, davacının iş yerine ait malzemeleri kullanamamış dahi olsa bir müşteri ile yapılan pazarlıktan davalının haberdar edilmemesi ve aynı işyerinde bulunan ..'nin davalıya ait malzemeleri ayırarak dükkanın kapanmasından sonra işe gideceklerini söylemiş olması dikkate alındığında iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haklı sebeple feshedildiği ve davacının kıdem ve ihbar tazminatı hakkı kazanamadığı ancak yıllık izin ücreti ve fazla çalışma ücreti talebinin yerinde olduğu gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının feshe konu eylemi sebebi ile hakkında ceza kovuşturması yapıldığı ve Amasya 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 2023/13 Esas, 2023/683 Karar sayılı kararı ile davacının beraatine karar verildiği ve kararın istinaf incelemesinden geçerek kesinleştiği, her ne kadar İlk Derece Mahkemesince ceza davasının sonucu beklenmeden ceza yargılamasında dinlenen tanık ..'nin beyanı ve davalı tanık beyanları dikkate alınarak iş sözleşmesinin davalı tarafından haklı sebeple feshedildiğinin kabulü ile kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin reddine karar verilmiş ise de davalının ceza yargılamasında katılan sıfatı ile davacının çalışma saati içinde müşterisi ile anlaşması ve malzemelerini kullanmasına rıza göstermediğini ancak mesai sonrasına karışmadığı beyanı, yine tanık ..'nin ceza yargılamasında davacının dükkandan malzeme çıkarmadığını, malzemeyi dışarda alıp yaptığını, dükkanın işi dışında davacının kendisi malzemeyi temin ederek dışarıda bir takım işler yaptığını ve patronlarının buna karışmadığını, motora koyulan malzemelerin götürülmediği yönündeki beyanları dikkate alındığında davalı tarafından davacının çalışma saati dışında kendi adına iş yapmasına müsaade ettiği, .. isimli kişi ile dükkana geldiğinde işveren gibi davranarak anlaşma yaptığına ilişkin bir delil bulunmadığı gibi müşteri olan ..'nin ceza yargılaması aşamasında alınan beyanında da davacının işvereni namına iş yaptığını ve fazla para alması sebebi ile işyerine gidip konuştuğu yönünde bir ifadesinin bulunmaması ve ceza yargılamasında davacının işyeri malzemelerini kendi nam ve hesabına kullandığına dair delil bulunmadığının kabulü ile kesinleşen beraat kararı karşısında feshe konu eylemin şüphe oluşturan eylem niteliğinde olup haklı feshi gerektirecek ağırlıkta olmadığı ve feshin geçerli nedene dayandığının kabulü ile kıdem ve ihbar tazminatının hüküm altına alınması gerektiği gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Davacının 1996-2022 yılları arasında çalışmasından kaynaklı hiçbir alacağının olmadığını,
2. İş sözleşmesinin haklı sebeple feshedildiğini,
3. Davacıya ait özlük dosyasında fazla çalışma alacaklarını aldığı ve yıllık izinlerini kullandığına dair belgelerin dikkate alınmadığını,
4. Alacakların zamanaşımına uğradığını ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

İş sözleşmesinin, işçinin doğruluk ve bağlılığa aykırı davranışları sebebiyle işverence haklı olarak feshedilip feshedilmediği noktasında taraflar arasında uyuşmazlık bulunmaktadır.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (6098 sayılı Kanun) 396. maddesi uyarınca işçi, yüklendiği işi özenle yapmak ve işverenin haklı menfaatinin korunmasında sadakatle davranmak zorundadır. İşçi, hizmet ilişkisi devam ettiği sürece, sadakat borcuna aykırı olarak bir ücret karşılığında üçüncü kişiye hizmette bulunamaz ve özellikle kendi işvereni ile rekabete giremez.

4857 sayılı İş Kanununun 25. maddesinin (II) numaralı bendinde, ahlâk ve iyi niyet kurallarına uymayan haller sıralanmış ve belirtilen durumlar ile benzerlerinin varlığı halinde, işverenin iş sözleşmesini haklı fesih imkânının olduğu açıklanmıştır. Yine değinilen bendin (e) alt bendinde, işverenin güvenini kötüye kullanmak, hırsızlık yapmak, işverenin meslek sırlarını ortaya atmak gibi doğruluk ve bağlılığa uymayan işçi davranışlarının da işverene haklı fesih imkânı verdiği ifade edilmiştir. Görüldüğü üzere yasadaki haller sınırlı sayıda olmayıp, genel olarak işçinin sadakat borcuna aykırılık oluşturan söz ve davranışları işverene fesih imkânı tanımaktadır.

Diğer taraftan ceza mahkemesi kararlarının hukuk mahkemesi davasına etkisi, hukukumuzda 6098 sayılı Kanun'un "Haksız Fiillerden Doğan Borç İlişkileri" ayrımında, yargılamanın ceza hukuku ile ilişkisinin anlatıldığı 74. maddesinde düzenlenmiş olup "Hâkim, zarar verenin kusurunun olup olmadığı, ayırt etme gücünün bulunup bulunmadığı hakkında karar verirken, ceza hukukunun sorumlulukla ilgili hükümleriyle bağlı olmadığı gibi, ceza hâkimi tarafından verilen beraat kararıyla da bağlı değildir. Aynı şekilde, ceza hâkiminin kusurun değerlendirilmesine ve zararın belirlenmesine ilişkin kararı da, hukuk hâkimini bağlamaz." hükmü ile hukuk hâkimi, ceza mahkemesinin kesinleşmiş kararları karşısında ilke olarak bağımsız kılınmıştır.

Bu açık hüküm karşısında, ceza mahkemesince verilen, beraat kararı, kusur ve derecesi, zarar tutarı, temyiz gücü ve yükletilme yeterliği, illiyet gibi esasların hukuk hakimini bağlamayacağı konusunda duraksama bulunmamaktadır. Ancak, hemen belirtilmelidir ki, gerek öğretide ve gerekse Yargıtay'ın yerleşmiş içtihatlarında, ceza hakiminin tespit ettiği maddi olaylarla ve özellikle "fiilin hukuka aykırılığı" konusu ile hukuk hakiminin tamamen bağlı olacağı kabul edilmektedir. Diğer bir anlatımla, maddi olayları ve yasak eylemlerin varlığını saptayan ceza mahkemesi kararı, taraflar yönünden kesin delil niteliğini taşır.

Dosya içeriğine göre, davacı vekili müvekkilinin iş sözleşmesinin davalı tarafından mesnetsiz ve asılsız isnatlarda bulunularak haksız olarak feshedildiğini iddia etmiş, davalı vekili ise davacının iş sözleşmesinin davacının işyerine gelen müşteriye kendini işveren olarak tanıtmayı ve davalıya ait işyeri malzemeleri ile mobilya imalatı hususunda pazarlık yapması ve davalıya ait mallar ile işverenden habersiz kendisine haksız kazanç sağlamaya çalışması sebebi ile haklı sebeple feshedildiğini savunmuştur.

Dosya kapsamına alınan belgelerden davacının feshe konu eylemi sebebi ile hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçu kapsamında hakkında ceza kovuşturması yapıldığı ve nihayetinde Amasya 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 2023/13 Esas, 2023/683 Karar sayılı kararı ile davacının delil yetersizliği gerekçesiyle beraatine karar verildiği ve kararın istinaf incelemesinden geçerek kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Bölge Adliye Mahkemesince bekletici mesele yapılan Ceza Mahkemesi kararı da gerekçe gösterilerek işverence yapılan feshin haklı feshi gerektirecek ağırlıkta olmadığı ve feshin geçerli nedene dayandığının kabulü ile kıdem ve ihbar tazminatına hükmedilmiştir.

Her ne kadar davacı Amasya 1. Asliye Ceza Mahkemesince güveni kötüye kullanma suçundan yargılanmış ve delil yetersizliğinden beraat etmiş ise de, dosyadaki bilgi ve belgeler ile özellikle, davacının ceza soruşturması aşamasındaki beyanı ve davalı işverenin ceza yargılamasında katılan sıfatı ile davacının çalışma saati içinde müşterisi ile anlaşması ve malzemelerini kullanmasına rıza göstermediğini ancak çalışma sonrasına karışmadığı yönündeki beyanı dikkate alındığında; davacının çalışma saatleri içerisinde işyerine gelen müşteriyle davalı işverenin bilgisi dışında anlaşarak kazanç sağladığı ve bu suretle doğruluk ve bağlılığa uymayan davranışlar nedeniyle iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haklı sebeple feshedildiğinin kabulü gerekir. Davacı tarafından tamirat işinin çalışma saati dışında yapılmış olması sadakat borcunun ihlalini ortadan kaldırmayacağı gibi ceza

yargılamasında davacının işyeri malzemelerini kendi nam ve hesabına kullandığına dair her türlü şüpheden uzak delil bulunmadığının kabulü ile kesinleşen beraat kararı da sadakat borcunun ihlalinin değerlendirilmesinde bağlayıcı değildir. Bu sebeplerle iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haklı sebeple feshedildiğinden davacının kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

23.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.